

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นพระราชโอรสองค์ที่ 29 ในพระบาทสมเด็จพระปุจจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระราชโอรสองค์ที่ 2 ในสมเด็จพระศรีพัชรินทราบราชนินาถ ทรงพระราชนมวันเสาร์ที่ 1 มกราคม 2423 ทรงพระนามเดิมว่า สมเด็จเจ้าฟ้ามหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงได้รับพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาภูมิพลอดุลยเดช สมยามมกุฎราชกุมาร เมื่อ พ.ศ. 2437 และเสด็จขึ้นเตลิงวัลยราชสมบัติเมื่อพระบาทสมเด็จพระปุจจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2453 ทรงดำรงในสิริราชสมบัติ 15 ปี เสด็จสวรรคตเมื่อวันที่ 26 พฤศจิกายน 2468

กองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร (2538:2) ได้กล่าว ยกย่องพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช (รัชกาลที่ 6) ว่า นอกจากจะทรงพระปริชาสามารถในด้านการปกครองประเทศแล้ว พระองค์ยังเป็นอัจฉริยะในด้านกวินิพนธ์และด้านการประพันธ์ จนได้รับขนานพระนามว่า “พระมหาธิราชเจ้า” ซึ่งพระชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีจำนวนมากทั้งหนังสือ บทความ บทกวี บทละคร เรื่องสั้น ทั้งร้อยกว่าเรื่อง ทั้งร้อยกว่า 200 เรื่อง ทั้งที่เผยแพร่และไม่เผยแพร่หลาย นอกจากนี้ พระชนิพนธ์หลายเรื่องของพระองค์ยังได้รับการบรรจุให้อยู่ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ศึกษาด้วย เช่น บทละครพูดคำพันท์ เรื่อง มหันต์พาชา บทความเรื่อง โคลนติดล้อ ตอน ความนิยมเป็นสมัยนี้และสามัคคีเกทคำพันท์ เป็นต้น ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่า พระองค์ทรงเป็นกวีที่ทรงพระปริชาญมาก เป็นสมมือนองค์อุปัมภ์ในด้านวรรณคดีของชาติ งานพระชนิพนธ์ต่าง ๆ ของพระองค์จึงเป็นที่น่าสนใจและน่าศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างยิ่ง

พระชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ประเทหนึ่งที่น่าสนใจ ทรงคุณค่าเปี่ยมด้วยความรู้ความคุ้นเคยกับความสนุกสนาน เพลิดเพลิน พระชนิพนธ์ประเภทนี้คือ นิทาน ซึ่งพระองค์ทรงพระชนิพนธ์ขึ้นจากการจินตนาการ การนำเสนอเรื่องราวประสบการณ์ชีวิต

รวมถึงมุนนองต่อสังคมของพระองค์มาถ่ายทอดลงในนิทานเรื่องต่าง ๆ ในรูปแบบร้อยแก้ว พระองค์ทรงใช้ภาษาเข้าใจง่าย สื่อความหมายได้ดีและเหมาะสมสำหรับผู้อ่านทุกเพศทุกวัยกลุ่มในสังคม ดังที่ ไพบูลย์ อินทนิล (2534:11) อธิบายไว้ว่า มนุษย์มักนิยมอยู่ร่วมกันเป็นชุมชนมาตั้งแต่สมัยโบราณ ชุมชนแต่ละชุมชนก็จะมีความแตกต่างกัน แต่สิ่งสามัญเหมือนกัน คือ ความต้องการ “การบันเทิง” มนุษย์ที่อยู่ร่วมกันเป็นหมู่ ๆ นี้ ย่อมจะต้องการหาเครื่องที่จะทำให้เกิดความครึกครื้น หายเหงา จึงมีผู้เล่านิทานซึ่งเป็นคนที่มีความคิดในทางสร้างสรรค์ผูกเรื่องขึ้น โดยอาศัยประวัติของคนจริง ๆ บ้าง อาศัยเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ และตกแต่งเติมเสริมต่อและเมื่อเล่าต่อ ๆ กันไปย่อมาเปลี่ยนแปลงรายละเอียดที่ละเอียดน้อย บางเรื่องเล่าสืบต่อ กันนานานหลายชั่วคน ซึ่งแตกหน่อ กลายเป็นเรื่องคล้าย ๆ กัน พนเรื่องเดียวกันในที่ไกคอนตะทวีก็มีหรือเนื่องจาก การอพยพข้ายังที่ทำ มาหากิน ตัวไปถึงไหนนิทานของคนก็ตาม ไปด้วย มนุษย์มักจะห้างนิทาน โบราณว่าเป็นเรื่องจริง บ้างก็ห้างว่าเป็นเรื่องเทวดาบ้าง ผีบ้าง และเมื่อมนุษย์มีความเจริญก้าวหน้าทางความคิดมากขึ้นก็ยิ่ง ปรับปรุงลักษณะและกติกาการเล่านิทานให้ดียิ่งขึ้น

นิทานในพระบาทสมเด็จพระบรมภูมิพลอดุลยเดชเป็นพระราชบัญชาติที่มีความสำคัญในประเทศไทยนี้ที่ มีรูปแบบเป็นทั้งนิทานและเรื่องเล่าที่ให้ความรู้ด้านการสะท้อนภาพสังคมในสมัยนั้น มีคำสอนด้วย แทรกอยู่ในนิทานแต่ละเรื่องรวมถึงพระองค์ทรงสอนแทรกความรู้ขึ้นไว้ในนิทานทุกเรื่องด้วย วิธีการที่น่าสนใจและโดยเด่น ทำให้นิทานที่พระองค์ทรงพระราชนิพนธ์ขึ้นเป็นนิทานที่อ่านเพื่อ ความบันเทิงและในขณะเดียวกันก็ให้สาระความรู้ควบคู่ไปด้วยอย่างกลมกลืนจึงถือได้ว่าเป็นนิทาน ที่มีคุณค่าทางประการ ดังที่ อารี ดาวรеченรู (2546:36) อธิบายไว้ว่า นิทานมีคุณค่าทางประการ ได้แก่ ให้ความสนุกเพลิดเพลินแก่มนุษย์นาทุกเชื้อชาติ ให้คิดเห็นในการดำรงชีวิต เช่น นิทาน คิดธรรมหรือนิทานในศาสตร์ต่าง ๆ อาจใช้เป็นเครื่องมือให้การศึกษาอบรมเด็กได้ ให้ความรู้ใน เรื่องต่าง ๆ เช่น ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ สังคมวิทยา ศาสนา สำนวนภาษาฯลฯ เป็นบ่อเกิดแห่ง ศิลปะแขนงต่าง ๆ เป็นต้นว่า วรรณคดี ละคร จิตรกรรมและปฏิมากรรม เป็นต้น และเป็นจุดสร้าง ความคิดสร้างสรรค์ในวงการธุรกิจโฆษณาและอื่น ๆ

ผู้วัยเยาว์ที่นิทานของพระบาทสมเด็จพระบรมภูมิพลอดุลยเดช มีรูปแบบที่น่าสนใจและ สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้อ่าน อีกทั้งยังสอนแทรกความรู้หรือคำสอนไว้ในเรื่องได้อย่างกลมกลืน และน่าสนใจ แต่ก็ลับ เป็นพระราชบัญชาติที่ไม่ค่อยแพร่หลายหรือเป็นที่รู้จักกันทั่วไป อาจมีบ้างก็ เพียงเรื่อง นิทานทองอิน ที่พ่องจะมีผู้กล่าวถึง ส่วนนิทานเรื่องอื่นแบบจะไม่มีผู้รู้จัก ที่เป็นเช่นนี้อาจ เป็นเพราะว่าพระราชนิพนธ์ในพระองค์มีจำนวนมาก จนประชาชนไม่สามารถเข้าถึงได้ทุกประเภท ประชาชนจึงรู้จักกันเพียงพระราชบัญชาติที่มีชื่อเสียงหรือพระราชบัญชาติที่มีผู้กล่าวถึงบ่อยครั้ง เท่านั้น ซึ่งนิทานเรื่องอื่น ๆ ที่พระบาทสมเด็จพระบรมภูมิพลอดุลยเดช มีรูปแบบที่น่าสนใจและ

ล้วนแต่เป็นเรื่องที่อ่านแล้วสนุก เพลิดเพลิน ให้แบ็คคิที่ทันสมัยไม่ตกชุด เป็นเรื่องที่น่าอ่าน และให้เกร็งประวัติศาสตร์ในยุครัชกาลที่ 6 ถึงแม้พระองค์จะทรงพระราชพินธ์มาตั้งแต่ขณะดำรงพระยศ เป็นสมเด็จพระเจ้าศุภยาเธอเจ้าฟ้านหาวชิราฐก์ตามผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะศึกษาการสร้างตัวบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยศึกษาพระราชพินธ์จากหนังสือประมวลนิทาน ร.6 เพื่อศึกษาเจตนาการแต่ง บทบาทหน้าที่ทางสังคมและวิเคราะห์กลวิธี การแต่งบทพระราชพินธ์เรื่องเล่าหรือนิทานแต่ละเรื่องของรัชกาลที่ 6 อีกทั้งเพื่อเป็นการนำเสนอและเผยแพร่นิทานหรือเรื่องเล่าซึ่งเป็นพระราชพินธ์อันทรงคุณค่าอีกประเภทหนึ่ง เพื่อให้คนรุ่นหลังได้รู้จักและได้มีโอกาสศึกษาพระราชพินธ์ที่ให้ทั้งความรู้และความบันเทิงที่เหมาะสม กับผู้อ่านทุกเพศทุกวัย

โจทย์วิจัย (คำถามวิจัย/ประเด็นวิจัย)

- พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงมีเจตนาอย่างไรในการสร้างตัวบทพระราชพินธ์
- พระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวมีบทบาทหน้าที่ทางสังคมอย่างไรต่อผู้อ่าน
- พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้กลวิธีอย่างไรในการสร้างตัวบทพระราชพินธ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาเจตนาการสร้างตัวบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในหนังสือประมวลนิทาน ร.6
- เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ทางสังคมของตัวบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในหนังสือประมวลนิทาน ร.6
- เพื่อศึกษากลวิธีการสร้างตัวบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในหนังสือประมวลนิทาน ร.6

ขอนเขตของภารวิจัย

1. ขอนเขตด้านแหล่งข้อมูล

1) ข้อมูลที่นำมาศึกษาครั้งนี้ คือ หนังสือประมวลนิทาน ร.6 ชั้นมีทั้งหมด 27 เรื่อง ใหญ่ 24 เรื่องย่อย ดังนี้

1. เรื่องแหะเหินเดินอากาศ
2. เรื่องความดื้อของคนเรา
3. เรื่องสุนทรความตามสวัสดิรักษษา
4. เรื่องทำตามพินัยกรรม
5. เรื่องทดลองความไหพริบ
6. เรื่องยาด้วนeba
7. เรื่องรายงานการประชุมปาลิเม่นศรษาย
8. นิทานกระทู้ เรื่องดุกกะตุ่น
9. เรื่องเที่ยวเมืองนรอก
10. เรื่องโสดธรรมจริยา
 - ว่าด้วยเบญจศิล ตอนที่ 1
 - ว่าด้วยเบญจศิล ตอนที่ 2
 - ว่าด้วยเบญจศิล ตอนที่ 3
 - ว่าด้วยเบญจศิล ตอนที่ 4
 - ว่าด้วยเบญจศิล ตอนที่ 5
 - ว่าด้วยคำดำเนินกรรม
- หมวดอทินนาทาน
- หมวดกามสุนใจชาจาร
11. เรื่องวิชาของหมอดำ
12. เรื่องประชันฤทธิ
13. เรื่องตกใจใช่เหตุ
14. จดหมายจากยูโรป
15. เรื่องแฟแฟ่น
16. เรื่องทำคุณบูชาไทย
17. เรื่องรู้เอาเองเมื่ออ่านจบ

18. เรื่องจับค่าถลางขาว
19. เรื่องเลี้ยงดินเนอร์ใหญ่
20. ขาดหมายจากผู้หญิงถึงผู้หญิง
21. เรื่องลองเป็นหน模อุดกับเขารึ่งหนึ่ง
22. เรื่องกำหนดกินน้ำ
23. เรื่องมงคล 8
24. ขาดหมายนายสูด
25. ศิษย์มีครู
26. นิทานพหารเรื่อ
 - เรื่องที่ 1 การรักษาทางไม่ตรี
 - เรื่องที่ 2 นารีสนาน
 - เรื่องที่ 3 ปิกนิก ณ เมโซโปเตเมีย
 - เรื่องที่ 4 ความลำบากแห่งลอกินوار์
 - เรื่องที่ 5 การช่วยงานงาน
27. นิทานทองอิน ชุดที่ 1
 - เรื่องที่ 1 นากระยะโขลงที่สอง
 - เรื่องที่ 2 นายสุวรรณฤกษ์โนย
 - เรื่องที่ 3 ความลับแพ่นดิน
 - เรื่องที่ 4 นายสวัสดิ์ “ปิตุชาต”
 - เรื่องที่ 5 ยานม้าบังกะโล
 - เรื่องที่ 6 เนื้อร้อยคอกไม้
 - เรื่องที่ 7 ก่านันคงบ้านโยคี
28. นิทานทองอิน ชุดที่ 2
 - เรื่องที่ 8 ผู้ร้ายผ่าคนที่บางขุนพรหม
 - เรื่องที่ 9 นายจรัญเศรษฐี
 - เรื่องที่ 10 ระเด่นลันได
 - เรื่องที่ 11 สร้อยคอร้อยชั้ง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาวิเคราะห์การสร้างตัวบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมังกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัวนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดทางภาษาและวรรณกรรม ทฤษฎีโครงสร้างหน้าที่และบทบาทหน้าที่ทางสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสร้างตัวบท หมายถึง วิธีการแต่งตัวเรื่องที่พระบาทสมเด็จพระมังกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงใช้ในการพระราชพินธ์เรื่องเล่าหรือนิทานที่ปรากฏในหนังสือประมวลนิทาน ร.6

2. เอกนา หมายถึง ความดึงใจ สาเหตุ หรือเหตุผลของพระบาทสมเด็จพระมังกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชพินธ์เรื่องเล่าหรือนิทานที่ปรากฏในเรื่องประมวลนิทาน ร.6

3. กษิชีการแต่งหมายถึง วิธีการสร้างเรื่องเล่าหรือนิทานที่ปรากฏในหนังสือประมวลนิทาน ร.6 ซึ่งประกอบด้วย การเปิดเรื่อง การดำเนินเรื่อง การปิดเรื่อง แก่นเรื่อง การสร้างฉากร การสร้างตัวละคร และการสร้างบทสนทนา

4. พระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมังกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัว หมายถึง งานเขียนทั้งประเภทร้อยแก้วและร้อยกรองที่พระบาทสมเด็จพระมังกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงเป็นผู้พระราชพินธ์ขึ้น สำหรับงานวิจัยนี้ หมายถึง เรื่องเล่าหรือนิทานที่ปรากฏในหนังสือประมวลนิทาน ร.6

5. เรื่องเล่า หมายถึง เมื่อหาหรือนำเรื่องที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์ ความคิด หรือจินตนาการของบุคคลแล้วถูกนำมาถ่ายทอดไปสู่ผู้อื่น สำหรับงานวิจัยนี้ หมายถึง เนื้อหาหรือนำเรื่องที่ปรากฏในหนังสือประมวลนิทาน ร.6

6. บทบาทหน้าที่ หมายถึง การที่ตัวบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมังกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ปรากฏในหนังสือประมวลนิทาน ร.6 ทำหน้าที่ค่อคู่อ่านด้านใดด้านหนึ่งตามทฤษฎีบทบาทหน้าที่ทางสังคม

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงเอกนาในการสร้างตัวบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมังกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

2. ทำให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ทางสังคมของตัวบทพระราชพินธ์ในพระบาทสมเด็จพระมังกูฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

3. ทำให้ทราบถึงกลวิธีการแต่งบทพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมห/repository/gutenberg/king/buddha/พระบรมราชโองการ.pdf
4. ผลของการวิจัยเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการศึกษาวรรณกรรมแก่นักเรียน
นักศึกษา และบุคคลทั่วไป
5. ทำให้ทราบถึงภาพสะท้อนสังคมไทยในสมัยรัชกาลที่ 6
6. เรื่องเล่าหรือนิทานในพระบาทสมเด็จพระมห/repository/gutenberg/king/buddha/พระบรมราชโองการ.pdf

กุณเกล้าเจ้าอยู่หัวได้รับการเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จักกันทั่วไป

